

สรุปการถอดบทเรียนกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง “การพัฒนาคุณภาพการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน TQF สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์”

วันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 09.00-12.00 น.

ณ ห้องประชุม 3052 อาคารวิชาการ 3 ชั้น 3 สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

ผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. รองศาสตราจารย์ ดร. มุกดา หนูยศรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ชิวเกษมสุข
3. อาจารย์ ดร. เรณูการ์ ทองคำรอด

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. รองศาสตราจารย์ ดร. บุญทิพย์ สิริขันธ์สี
2. รองศาสตราจารย์ ดร. วาริณี เอี่ยมสวัสดิกุล
3. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง ดวงกมล ปิ่นเฉลียว
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มูลศาสตร์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย
6. อาจารย์ ดร.ชื่นจิตร โพธิศัพทสุข
7. อาจารย์ ดร.พัทยา แก้วสาร
8. อาจารย์ สุพัตรา ช่างสุพรรณ
9. อาจารย์ วณิภา ทับเที่ยง
10. อาจารย์ สุมัจฉรา

ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในสาขาที่ทวนสอบในปี 2557 ของหลักสูตรบริหารการพยาบาลและหลักสูตรการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน โดย รศ.พ.ต.อ.หญิง ดวงกมล ปิ่นเฉลียว ประธานคณะทำงานการจัดการความรู้ของสาขาฯ ได้ขอให้รองศาสตราจารย์ ดร. มุกดา หนูยศรี ประธานสาขาวิชา 51707 และ 89702 และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ชิวเกษมสุข ประธานสาขาวิชา 51711 และ อาจารย์ ดร. เรณูการ์ ทองคำรอด ประธานสาขาวิชา 51713 ให้ข้อคิดเห็น/ข้อสังเกตเกี่ยวกับการนำแนวปฏิบัติที่ได้จากการจัดการความรู้ ดังนี้

รองศาสตราจารย์ ดร. มุกดา หนูศรี ประธานชุดวิชา 51707 และชุดวิชา 89702 :

1. กลไกการทวนสอบผลสัมฤทธิ์เดิมในส่วนของระยะเวลา หลักฐานอ้างอิง ควรกำหนดให้ชัดเจนเพื่อที่ผู้รับผิดชอบของทุกหลักสูตรจะได้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวันเวลาในการทวนสอบให้ทันที่จะเสนอผลต่อคณะกรรมการบัณฑิตสาขาวิชา และคณะกรรมการตัดสินผลการสอบของมหาวิทยาลัย

2. ควรเรียงลำดับกลไกใหม่ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติจริงของชุดวิชา

3. เอกสาร/หลักฐาน ควรเขียนให้ครบถ้วนในสิ่งที่คณะกรรมการทวนสอบฯ ในการทวนสอบที่ผ่านมาได้ขอหลักฐานเพิ่มเติม

4. ประธานชุดวิชาที่ทวนสอบ ก่อนตรวจข้อสอบในภาคทฤษฎี ควรเตรียมเกณฑ์การตรวจข้อสอบหรือรายงาน ส่วนภาคปฏิบัติให้เตรียมผลการประเมินการเรียนการสอนชุดวิชานั้น ไว้ด้วย เนื่องจากอาจจะขอเพื่อใช้ประกอบในการทวนสอบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารี ชิวเกษมสุข : มีความเห็นสอดคล้องกับ รองศาสตราจารย์ ดร. มุกดา หนูศรี และให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโดยข้อสอบแต่ละข้อควรระบุคะแนนแต่ละข้อ โดยเฉพาะคำถามย่อยในโจทย์เดียวกัน ควรกำหนดคะแนนแต่ละคำถามย่อยด้วย

อาจารย์ ดร. เรณูการ์ ทองคำรอด ประธานชุดวิชา 51713: ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ในการตรวจข้อสอบอัตนัย ควรเขียนแนวเฉลยไว้ก่อน และระบุคะแนนว่า ประเด็นใดตอนใด ควรได้กี่คะแนน รวมทั้งพิจารณาในเรื่อง ความถูกต้องตรงประเด็นที่ถาม ความสมบูรณ์ครบถ้วนของประเด็นที่ถาม และความสมเหตุสมผลของคำตอบ ซึ่งคณะกรรมการทวนสอบได้ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นนี้ว่า ควรตรวจทีละข้อของทุก ๆ คนจนครบหมดทุกข้อแล้วจึงตรวจข้อใหม่ เพื่อจะได้เปรียบเทียบระหว่างคำตอบของแต่ละคน วิธีนี้จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการให้คะแนนน้อยที่สุด

ดังที่ ทัฬหยาญจน์ ดวงรักษ์ (2558) ได้สรุปว่า การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัย เป็นปัญหาค่อนข้างยุ่งยากและมีข้อบกพร่อง ที่สำคัญอาจทำให้แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นต่ำด้วย วิธีการตรวจให้คะแนนแบ่งได้ 2 วิธี

1) แบบ Rating Method หรือ Holistic Method การตรวจให้คะแนนด้วยวิธีการนี้ ผู้ตรวจต้องอ่านคำตอบและประเมินค่าคุณภาพคำตอบจำแนกออกเป็นกลุ่ม ๆ จำนวนกลุ่มและคุณภาพของกลุ่มต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนตรวจ อาจแบ่งเป็น 5 ถึง 10 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีช่วงคะแนน กำหนดไว้ จากนั้นก็ตรวจให้คะแนนทีละกลุ่ม โดยเริ่มจากกลุ่มต่ำสุดก่อน การตรวจให้คะแนนแบบนี้ เหมาะกับแบบทดสอบอัตนัยชนิดไม่จำกัดคำตอบ

2) แบบ Point-Score Method หรือ Analytical Method โดยปกติจะมีความเชื่อมั่นมากกว่าแบบ Rating Method หรือ Holistic Method เพราะมีการตั้งเกณฑ์ก่อนการให้คะแนน การตรวจด้วยวิธีนี้จะมีการทำคู่มือเฉลยคำตอบไว้ก่อน ด้วยการวิเคราะห์ แยกคำตอบเป็นส่วน ๆ ก่อนว่า มีส่วนย่อย

อะไรบ้างเช่น การเรียบเรียงความคิด การใช้ภาษา เหตุผลที่ยกมาอ้าง ความถูกต้องของเนื้อหา เป็นต้น แล้วกำหนดคะแนนเต็มของแต่ละหน่วย จากนั้นก็ตรวจให้คะแนนตามคู่มือ การตรวจให้คะแนนแบบนี้เหมาะกับแบบทดสอบอัตนัยชนิดจำกัดคำตอบ

และเพื่อให้การตรวจให้คะแนนของข้อสอบแบบอัตนัย มีความเชื่อมั่นสูงขึ้น การตรวจให้คะแนนควรปฏิบัติดังนี้

1) ต้องเขียนแนวคำตอบไว้ให้แน่นอนว่า ข้อคำถามนั้นต้องการจะให้ตอบในแนวไหน ควรมีเนื้อหาสาระอะไรบ้าง กำหนดแนวคิดที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการให้คะแนน

2) ใช้วิธีการตรวจที่ให้ความยุติธรรมมากที่สุด โดยจะใช้แบบ Rating Method หรือแบบ Point-Score Method ก็ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการให้ตอบ

3) ตรวจให้คะแนนทีละข้อจนครบทุกคนแล้วจึงตรวจข้อใหม่ เพื่อจะได้เปรียบเทียบคำตอบของแต่ละคนได้สะดวกขึ้น

2. ในส่วนของกลไกการทวนสอบ หลังจากคณะกรรมการทวนสอบดำเนินการทวนสอบเสร็จสิ้นแล้ว แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการพยาบาลนั้น คณะกรรมการทวนสอบฯ ต้องรายงานผลการทวนสอบต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาและคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาจึงเสนอต่อคณะกรรมการตัดสินผลการสอบระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อประกาศผลการศึกษาระบบของมหาวิทยาลัยต่อไป จึงขอเสนอให้คณะกรรมการจัดการความรู้นำกระบวนการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของแต่ละหลักสูตร ร่วมกับกระบวนการของมหาวิทยาลัยมาปรับแก้ไขให้เป็นระบบและกลไกการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของสาขาวิชาเพื่อให้ทั้งสองหลักสูตรใช้แนวทางเดียวกันในการทวนสอบชุดวิชาอื่นๆต่อไป

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ร่วมกิจกรรม

จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้เรื่องแนวปฏิบัติการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชุดวิชา 51707 51713 และ 89702 ผู้รับผิดชอบในชุดวิชาอื่นๆที่จะต้องทวนสอบในภาคการศึกษาต่อไป ได้ซักถามในประเด็นที่สงสัย โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีประสบการณ์ในการทวนสอบได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นไปอย่างอบอุ่น(ดังภาพกิจกรรม) และมีการแบ่งปันประสบการณ์กันอย่างกว้างขวาง และผู้ร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในภาพรวมและนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ประโยชน์ได้อยู่ในระดับมาก (M=4.1 และ 4.1 ตามลำดับ)

คณะทำงานจัดการความรู้สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
ผู้ถอดบทเรียน

